

РАДИСЛАВ КОНДАКОВ
ПРИКАЗКА ЗА ЛЕКОВОТО И
ТЕЖКОТО НАКАЗАНИЕ

chitanka.info

Живял едно време в Египет, в царството на десетата династия, фараон на име Зинопий. Той бил много суров владетел и въвел строги закони — за всички престъпници се изпълнявали смъртни наказания. Само за леките провинения взимали я крак, я ръка, или — око! Случило се, че двама египтяни опорочили свещения Апис. А бил за египтяните Апис емблема на животворната слънчева сила — черен бик с бял кръг на челото си. И според законите на фараона, за двамината наказанието било само едно — смърт! Но разкаjali се грешниците и заклели се, че неволно били осквернили свещения бик! Смилил се тогава съдът над тях и, въпреки волята на Зинопий, постановил ново наказание. А то било следното: всеки от двамата трябвало да носи товар, дотогава, докато друг не поиска да го вземе. Трябвало и двамата осъдени да вървят, да обикалят от град на град, носейки товарите си, и да чакат някой да ги поиска!

Но, според съда, единият египтянин бил по-виновен от другия, и затова получавал правото да избере кой товар да вземе.

И рекли съдиите:

— Осъдени! Два товара има за вас: стокилограмов чувал с жито и въшка!

Обърнали се тогава към единия и казали:

— Избирай!

И помислил си египтянинът: Че какво да избирам — може ли да се сравнява тежестта на сто килограмов чувал и една въшка? Смешна работа, провървя ми! И усмивка се плъзнала по смуглото лице. Видимо облекчен и доволен, осъденият рекъл:

— Въшката избирам!

А, после тихо прошепнал наляво, дето седял другия:

— Съжалявам, братко...

Нарамил единият чувала с жито, а на втория сложили въшка в косата. И тръгнали двамата осъдени от град на град, и стражи зорко бдели някой от тях да не се изхитри и товара си да махне. А този с въшката питал от време на време другия:

— Как си, тежи ли товара?

А товарът тежал, слънцето било жарко, а пътят — дълъг! Изнемощял египтянинът под тежестта на пълния чувал, та често се обръщал към Всевишния с думите:

— О, Боже мой, моля те, смили се! Моля те, облекчи ми малко товара!

И започнали да срещат осъдените пътници. И питали този с житото:

— Какво носиш в този чувал?

Отговарял клетникът:

— Жито.

И тогава казвали хората:

— Моля те, отсипи ни малко!

А въшка никой не искал. И ходели от град на град, и намалявал товарът в чувала, а въшката се размножавала.

И не минало много време, единият египтянин бил раздал всичкото си жито, а другият имал стотици въшки, които никой не искал.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.